

”مینی بچی - سدیو خوشی ۾ رهو ڪ همين ڪوڻ پڙهاتا هئ، تو يه پي

من مناڀو هئ، تمهين خوشي هئ ڪ ڪله هر پتر ٻڌي ٿي، آڄ پارس ٻڌي بني هئ“

پرشن :- تقدير کُني ڪا آڌار ڪيا هئ؟

اُتر :- نشچيه. اُگر تقدير کُني ۾ ڊيري هونگي تو لنگڙاتي رهينگي. نشچيه ٻڌي اچي ريت پڙه ڪر گئلپ ڪرتي رهينگي. ڪوئي پي بات ۾ سنشيه هئ تو پيچي ره جائينگي. جو نشچيه ٻڌي بن اپني ٻڌي ڪو باپ تڪ دؤڙاتي رهني هئ وه ستوپرڌان بن جاتي هئ.

اومر شانتی . استودنت سپ اسڪول ۾ پڙهتي هئ تو اُنڪو يه معلوم رهتا هئ ڪ همڪو پڙه ڪر ڪيا بنني ڪا هئ. ميني ميني روحاني بچون ڪو ٻڌي ۾ آنا چاهيئي ڪ هر ستيگ پارس پُري ڪي مالڪ بنتي هئ. اس ديه ڪي سنڀڌ آڌ سپ چورني هئ. اب همڪو پارس پُري ڪا مالڪ پارسناٺ بننا هئ، سارا دن يه خوشي رهنی چاهيئي. سمجھتي هو پارس پُري ڪسڪو ڪها جاتا هئ؟ وهان مڪان آڌ سپ سوني چاندي ڪي هوتي هئ. يهان تو پٿرون ايتون ڪي مڪان هئ. اب ڦر تهر پتر ٻڌي سين پارس ٻڌي بنتي هو. پتر ٻڌي ڪو پارس ٻڌي جب پارسناٺ بناني والا باپ آئي تب بنائي نان! تهر يهان بڻي هو، جانتی هو همارا اسڪول اونچ تي اونچ هئ. اس سين بڙا اسڪول ڪوئي هوتا نهين. اس اسڪول سين تهر ڪروڙ پدم پاڳيشالي وشو ڪي مالڪ بنتي هو تو تهر بچون ڪو ڪتني خوشي رهنی چاهيئي. اس پتر پُري سين پارس پُري ۾ جاني ڪا يه پرشوتهر سنگر ڀڳ هئ. ڪله پتر ٻڌي ٿي آڄ پارس ٻڌي بن رهي هئ. يه بات سديو ٻڌي ۾ رهي تو پي من مناڀو هين هئ. اسڪول ۾ ٿيچر آتي هئ پڙهاني ليئي. استودنت ڪو دل ۾ رهتا هئ اُپي ٿيچر آيا ڪ آيا. تهر بچي پي سمجھتي هو شو بابا همارا ٿيچر تو پڳوان هئ. وه همڪو سور ڪا مالڪ بناتي هئ. تو ضرور سنگر پر آئينگي. اُپي تهر جانتی هو منش پُڪارتي رهتي هئ اؤر وه يهان آئي هئ. ڪلپ پهلي پي اُسا هوتا ٿا تب تو لکا هوتا هئ وناش ڪالي وپریت ٻڌي ڪيونڪ وه هئ پتر ٻڌي. تمھاري هئ وناش ڪالي پریت ٻڌي. تهر پارس ٻڌي بن رهي هو. تو يه ڪوئي ڀڪتي نڪالني چاهيئي جو منش جلدي سمجھي. يهان پي بهتون ڪو لي آتي هئ، تو پي ڪهتي هئ شو بابا برهما تن ۾ ڪسي پڙهاتي هونگي! ڪسي آتي هونگي! ڪچ پي سمجھتي نهين هئ. اُتني سپ سينتس پر آتي هئ. نشچيه ٻڌي هئ نان. سپ ڪهتي هئ شو پڳوانو واپس، شو هين سبي ڪا باپ هئ. ڪرشن ڪو ٿوريئي سپکا باپ ڪهينگي. اس ڀر مونجھني ڪي تو بات هين نهين. پرنتو تقدير ڊيري سين کُني ڪي هئ تو ڦر لنگڙاتي رهتي هئ. ڪر پڙهني والي ڪو ڪها جاتا هئ يه لنگڙاتي هئ. سنشيه ٻڌي پيچي ره جائينگي. نشچيه ٻڌي اچي ريت پڙهني والي آئي گئلپ ڪرتي رهينگي. جيئي بچي دؤڙي لڱاء ڪر نشان تڪ جا ڪر ڦر لوٽ آتي هئ. باپ پي ڪهتي هئ ٻڌي ڪو جلدي شو بابا پاس دؤڙائينگي تو ستوپرڌان بن جائينگي. يهان سمجھتي پي اچا هئ. تير لڱتا هئ ڦر پي ٻاهر جاني سين خلاص هو جاتي. بابا گيان انجيڪشن لڱاتي هئ تو اسکا نشا چڙهنا چاهيئي نان. ليکن چڙهنا هين نهين هئ. يهان گيان امبرت ڪا پيالا پيتي هئ تو اثر هوتا هئ. ٻاهر جاني سين هين ڀول جاتي هئ. بچي جانتی هئ گيان ساگر پنت پاون سدگتي داتا لبريتر ايڪ

هين باپ هئ. وهي هر بات ڪا ورثا ديتي هئ. ڪهتي هئ بچي ٿم ڀي پوري ساگر بنو. جتنا ميري ۾ گيان هئ اُتنا ٿم ڀي ڌارڻ ڪرو.

شو بابا ڪو ديهه ڪا نشا نهين هئ. باپ ڪهتي هئ بچي ٿم تو سڌيو شانت رهتي هئ. تمڪو ڀي جب ديهه نهين ٿي تو نشا نهين ٿا. شو بابا ٿوريئي ڪهتي هئ يهه هماري چيز هئ. يهه تن لون ليئا هئ، لون ڀي هوئي چيز اپني ٿوريئي هوئي. ٿم نين انڀر پرويش ڪيئا هئ، ٿوري ٿاڻيم ڪي ليئي سروس ڪرني آرٿ. اڀي ٿم بچون ڪو واپس گهر چلنا هئ، دؤڙي لڳائي هئ پڳوان سين ملني ڪي ليئي. اڻني يڳهه ٽپ آڏ ڪرتي رهتي هئ، سمجهتي ٿوريئي هئ وهه ملينگا ڪئي. سمجهتي هئ ڪوئي نه ڪوئي روپ ۾ پڳوان آجائينگا. باپ سمجهاتي تو بهت سهج هئ، پردرشي ۾ ڀي ٿم سمجهائو. سنيگ تريت ڪي آيو ڀي لڪي هوئي هئ. اُس 2500 ورش تڪ بلڪل اٽڪيوريت هئ. سوريونسي ڪي باد هوتي هئ چندرونسي ڦر دکائو راوڻ ڪا راجيه شروع هوئا اوڙ ڀارت پتت هوني لڳا. دواپر ڪلهيگ ۾ راوڻ راجيه هوئا، ٿئي تاريخ لڳي هوئي هئ. بيچ ۾ رڪو سنگر ڀڳ. رڻي ڀي ضرور چاهيئي نان. اس رت ۾ پرويش هو باپ راج يوگ سڪلاتي هئ. جس سين يهه لڪشمي نارائڻ بنتي هئ. ڪسڪو ڀي سمجهانا تو بهت سهج هئ. لڪشمي نارائڻ ڪي ڊنائسٽي ڪتتا سميه چلتي هئ. اوڙ سپ گهراڻي هئ حد ڪي، يهه هئ بيحد ڪا. اس بيحد ڪي هستري جاگرافي ڪو جاننا چاهيئي نان. اڀي هئ سنگر ڀڳ. ڦر دئوي راجيه استاپن هو رها هئ. اس پٿرپري، پراڻي دنيا ڪا وناش هونا هئ. وناش نه هو تو نئين دنيا ڪئي بنينگي! اب ڪهتي هئ نيو دهلي. اڀي ٿم بچي ڄانتي هو نيو دهلي ڪب هونگي. نئين دنيا ۾ نئين دهلي هوتي هئ. گاتي ڀي هئ جمنا ڪي ڪنني پر محل هوتي هئ. جب ان لڪشمي نارائڻ ڪا راجيه هئ تب ڪهينگي نيو دهلي. پارس پري. نيان راجيه تو سنيگ ۾ لڪشمي نارائڻ ڪا هين هوتا هئ. منش تو يهه ڀي پوڻ گئي هئ ڪ ڊراما ڪئي شروع هوتا هئ. ڪوئن ڪوئن مڪيه ائڪٽرس هئ، وهه جاننا چاهيئي نان. ائڪٽرس تو بهت هئ اس ليئي مڪيه ائڪٽرس ڪو ٿم ڄانتي هو. ٿم ڀي مڪيه ائڪٽرس بن رهي هو. سپ سين مڪيه ڀارت ٿم بجاءِ رهي هو. ٿم روحاني سوشل ورڪرس هو. باقي سپ سوشل ورڪرس هئ جسماني. ٿم روحون ڪو سمجهاتي هو، پڙهتي روح هئ. منش سمجهتي هئ جس پڙهنا هئ. يهه ڪسڪو ڀي پتا نهين هئ ڪ آتما ان آرگنس دواران پڙهتي هئ. ٿم آتما بئريسٽر آڏ بننا هون. بابا همڪو پڙهاتي هئ. سنسڪار ڀي آتما ۾ رهتي هئ. سنسڪار ڀي جائينگي ڦر آکر نئين دنيا ۾ راجيه ڪرينگي. جيئي سنيگ ۾ راجڌاني چلي ٿي وئي هين شروع هو جائينگي. اسر ڪچ پوچني ڪي درڪار نهين رهتي. مڪيه بات هئ ديهه ايمان ۾ ڪيي نهين آئو. اپني ڪو آتما سمجهو. ڪوئي ڀي وڪرم نهين ڪرو. ياد ۾ رهو، نهين تو ايڪ وڪرم ڪا بوجهه سوڳڻا هو جائينگا. هڏڏ ايڪدم ٽوٽ جاتي هئ. اُس ڀي مڪيه وڪار هئ ڪام. ڪئين ڪهتي هئ بچي تنگ ڪرتي هئ ڦر مارنا پرتا هئ. اب يهه ڪوئي پوچني ڪا نهين رهنا هئ. يهه تو چوٽا پاڻي پئي ڪا پاپ ڪهينگي. تمهاري سر پر تو جنم جنمانتر ڪي پاپ هئ، پهلي انڪو تو پسر ڪرو. باپ پاڻ هوني ڪا بهت سهج اُپايه

بتلاتي هئ. تہ ائڪ باپ ڪي ياد سين پاون بن جائينگي. ڀڳوانو واچيه بچون ڀرت، تہ آتمائون سين بات ڪرتا هون. اؤر ڪوئي منش ائسي سمجھ نہ سڪي. وه تہ اُپني ڪو شرير هين سمجھتي هئ. باپ ڪهتي هئ مئن آتمائون ڪو سمجھاتا هون. ڳايا پي جاتا هئ، آتمائون اؤر ڀرماتما ڪا ميلا لڳتا هئ، اِس ڪوئي آواز آد نهين ڪرني هئ. يه تہ پڙهائي هئ. دؤر دؤر سين آتي هئ بابا ڪي پاس. نشچيه ٻڌي جو هونگي اُنڪو زور سين ڪشش هونگي آگي چل ڪر. اُپي اِتي ڪشش ڪوئي ڪو هوتي نهين هئ ڪيونڪ ياد نهين ڪرتي هئ. مسافري سين جب لوڻتي هئ، گهر ڪي نزديڪ آتي هئ تہ مڪان ياد آئينگا، بچي ياد آئينگي گهر پهونچتي هين خوشي ۾ آڪر ملينگي. خوشي ٻڌتي جائينگي. پھلي پھلي اِستري ياد آئينگي ڦر بال بچي آد ياد آئينگي. تمڪو ياد آئينگا ڪ هر گهر جاتي هئ وهان باپ اؤر بچي هين هوتي هئ. ڊبل خوشي هوتي هئ. شانتي ڌار گهر جائينگي ڦر آئينگي راجڌاني ۾. بس ياد هين ڪرنا هئ، باپ ڪهتي هئ من مڻايو. اُپني ڪو آتما سمجھ باپ اؤر ورثي ڪو ياد ڪرو. بابا تہ بچون ڪو گُل گُل بنا ڪر، نئون ڀر بنا ڪر سات لي جاتي هئ. ذرا پي تڪليف نهين. جئسي مڇرون ڪا جُهڻڊ جاتا هئ نان. تہ آتماين پي ائسي جائينگي باپ ڪي سات. پاون بنني ڪي ليئي تہ باپ ڪو ياد ڪرتي هو، گهر ڪو نهين.

بابا ڪي نظر پھلي پھلي غريب بچون ڀر جاتي هئ. بابا غريب نواز هئ نان. تہ پي گانو ۾ سروس ڪرني جاتي هو. باب ڪهتي هئ مئن پي تمھاري گانو ڪو آڪر پارس پُري بناتا هون. اُپي تہ يه نرڪ پُراڻي دنيا هئ. اُنڪو ضرور ٿورنا پري. نئين دنيا ۾ نئين دھلي، وه ستيگ ۾ هين هونگي. وهان راجيه پي تمھارا هونگا. تمڪو نشا چڙهتا هئ هر ڦر سين اُپني راجڌاني اِستاپن ڪرينگي. جئسي ڪلپ پھلي ڪي ٿي. يه ٿوريئي ڪهينگي هر ائسي ائسي مڪان بنائينگي. نهين، تہ جائينگي وهان تہ آٿوميٽڪ تہ وه بناني لڳ پرينگي. ڪيونڪ وه آتما ۾ ڀارت ڀرا هونگا هئ. يهان ڀارت هئ صرف پڙهني ڪا. وهان تمھاري ٻڌي ۾ آپيهين آئينگا ڪ ائسي ائسي هر مڪل بنائين. جئسي ڪلپ پھلي بنايا ٿا، وه بناني لڳ پرينگي. آتما ۾ پي پھلي سين هين نوڻڌ هئ. تہ وهي مڪل بنائينگي جن مڪلون ۾ تہ ڪلپ ڪلپ رھتي هو. اِن باتون ڪو نيان ڪوئي سمجھ نہ سڪي. تہ سمجھتي هو هر آتي هئ، نئين نئين پائنٽس سُن رفریش هوڪر جاتي هئ. نئين نئين پائنٽس نڪلتي هئ، وه پي ڊراما ۾ نوڻڌ هئ.

بابا ڪهتي هئ بچي، مئن اِس بئل ڀر (رٿ ڀر) سڌيو سَواري ڪرون، اِس ڀر مجھي سڪ نهين پاستا هئ. مئن تہ تہ بچون ڪو پڙهائي آتا هون. ائسي نهين، بئل ڀر سَواري ڪر بڻي هين هئ. رات دن بئل ڀر سَواري هوتي هئ ڪيا؟ اُنڪا تہ سيڪنڊ ۾ آنا جانا هوتا هئ. سڌيو بڻني ڪا قاعدا هين نهين. بابا ڪتنا دؤر سين آتي هئ پڙهائي ڪي ليئي، گهر تہ اُنڪا وه هئ نان. سارا دن شرير ۾ ٿوريئي بڻينگا، اُنڪو سڪ هين نهين آئينگا. جئسي پڻچڙي ۾ طوطا ڦس جاتا هئ. مئن تہ يه لون ليتا هون تمڪو سمجھائي ڪي ليئي. تہ ڪهينگي گيان ڪا ساگر بابا آتي هئ همڪو پڙهائي ڪي ليئي. خوشي ۾ رومانچ ڪري هو جاني چاهيئي. وه خوشي ڦر ڪم ٿوريئي هوني چاهيئي. يه ڏڏي تہ آستائي بڻي هئ. ائڪ بئل ڀر دو ڪي سَواري سڌيو هونگي ڪيا؟ شو بابا رهتا هئ اُپني ڌار ۾. يهان آتي هئ، اُني ۾ ڊيري ٿوريئي لڳتي هئ. راڪيٽ ڊيڪو ڪتني تيڪي هوتي هئ. آواز سين پي تيڪي. آتما پي بهت چوڻا راڪيٽ هئ. آتما پاڇتي ڪئسي هئ، يهان

سين جهت گئي لندن. ايڪ سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي گائي هوئي هئ. بابا خد پي راڪيٽ هئ. ڪهتي هئ مئن تمڪو پڙهائي ڪي ليئي آتا هون. ڦر جاتا هون آڀني گهر. اس سميه بهت بزي رهتا هون. ڏويه درشتي داتا هون، تو پڙتون ڪوراضي ڪرنا هوتا هئ. تمڪو پڙهاتا هون. پڙتون ڪي دل هوتي هئ ساڪياتڪار هو يا ڪڇ نه ڪڇ بيڪ مانگتي هئ. سڀ سين جاسٽي بيڪ جڳت امبا سين مانگتي هئ. تهر جڳت امبا هو نان. تهر وشو ڪي بادشاهي ڪي بيڪ ديتي هو. غريبنون ڪو بيڪ ملتي هئ نان. هر پي غريب هئ تو شو بابا سورڳ ڪي بادشاهي بيڪ ۾ ديتي هئ. بيڪ ڪڇ اوڙ نهين، صرف ڪهتي هئ باپ ڪو ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. شانتي ڌام ۾ چلي جائينگي. مڃهي ياد ڪرو تو مئن گئرنٽي ڪرنا هون تمهاري آيو پي بڙي هو جائينگي. ستيگ ۾ مرتيو ڪا نام نهين هوتا. وه هئ امرلوڪ، وهان مرتيو ڪا نام هوتا نهين. صرف ايڪ ڪال چور دوسري ليتي هئ. اسڪو مرتيو ڪهينگي ڪيا! وه هئ امرپري. ساڪياتڪار هوتا هئ همڪو بچا بننا هئ. خوشي ڪي بات هئ. بابا ڪي دل هوتي هئ اب ڄاڪر بچا بنون. جانتی هئ گولڊن اسپون ان مائوٽ هونگا. ايڪ هيٺ سڪيلڊا باپ ڪا بچا هون. باپ نين اڏاپٽ ڪيئا هئ. مئن سڪيلڊا بچا هون تو بابا ڪتنا پيار ڪرتي هئ. ايڪدم پرويش ڪر ليتي هئ. يهه پي ڪيل هئ نان. ڪيل ۾ سدا خوشي هوتي هئ. يهه پي جانتی هئ ضرور بهت بهت پاڳيشالي رت هونگا. جسڪي ليئي گائن هئ گيان ساگر، انڀر پرويش ڪر تمڪو گيان ديتي هئ. تهر بچون ڪي ليئي ايڪ هيٺ خوشي بهت هئ پڳوان آڪر پڙهاتي هئ. پڳوان سورڳ ڪي راجائي استاپن ڪرتي هئ. هر اُنڪي بچي هئ تو ڦر هر نرڪ ۾ ڪيون هئ! يهه ڪسڪي پي ٻڌي ۾ نهين آتا. تهر تو پاڳيشالي هو جو وشو ڪا مالڪ بنني ڪي ليئي پڙهتي هو. ائسي پڙهائي ۾ ڪتنا آئينشن دينا چاهيئي. آڇا!

ميني ميني سڪيلڊي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) اسي ڊبل خوشي ۾ رهنا هئ ڪ اب مسافري پوري هوئي، پهلي هر آڀني گهر شانتي ڌام ۾ جائينگي ڦر آڀني راجڌاني ۾ آئينگي.
- (2) سر پر جو جنم جنمانتر ڪي پاپون ڪا بوجه هئ اسي پسر ڪرنا هئ، ديھ ايمان ۾ آڪر ڪوئي پي وڪرم نهين ڪرنا هئ.

وردان - من ڪي سوتنترتا دواران سرو آتمائون ڪو شانتي ڪا دان ديني والي

منسا مهاداني پو

بانڌيليان تن سين پل پرتنتر هئ ليڪن من سين يدي سوتنتر هئ تو آڀني ورتي دواران، شڌ سنڪلپ دواران وشو ڪي وايومنڊل ڪو بدلني ڪي شيوا ڪر سڪتي هئ. آڇ ڪلهه وشو ڪو آوشيڪتا هئ من ڪي شانتي ڪي. تو من سين سوتنتر آتما منسا دواران شانتي ڪي واٽبريشن ڦهلا سڪتي هئ. شانتي ڪي ساگر باپ ڪي ياد ۾ رهندي سين آتوميٽيڪ شانتي ڪي ڪرڻين ڦهلتي هئ. ائسي شانتي ڪا دان ديني والي هيٺ منسا مهاداني هئ.

سلوگن - سنيھ روپ ڪا انپو تو سناتي هو اب هڪتي روپ ڪا انپو سنائو.